

Molestant, que és gerundi

MARIA BURREL BADIA

PORTAVEU CS PAERIA I DIPUTADA PROVINCIAL

SEMPRE HE estat una persona que ha dit el que vol. Des de la llibertat i amb respecte. Abans d'entrar en política, estant en política i el dia que abandoni la política i torni al sector privat del qual vinc, ho continuaré dient.

No em vaig ficar en política per ser comparsa, ni per mirar cap a un altre costat quan veig el que no està bé, ni per callar quan hi ha persones que ho passen malament mentre altres s'aprofiten i no s'ocupen dels problemes reals de la gent. Per això estic en aquesta formació, en un partit que molesta, a Ciutadans. I quan considero que algú és indigne del seu càrrec, perquè no representa el que els ciutadans esperen d'ell, o el que esperen de mi que em van votar per ser on soc, llavors

no em quedo callada i ho dic. Donaria per a moltes línies, però avui escric aquestes per retreure el que està fent el president del Govern central i la seua comparsa amb la pretesa derogació del delictes de sedició i la modificació del delictes de malversació.

La veritable essència d'aquesta cacicada és mantenir-se una mica més en la seua butaca, aprovar els pressupostos i accontentar una part privilegiada de catalans. És una absoluta vergonya. Aquí, els polítics estem per canviar les coses, perquè el públic funcioni, i no per treure un benefici privat i favors partidistes des de les esferes del poder. El que està ocorrent en aquest país és d'una gravetat extrema. Es pretén rebentar l'estat de dret i dinamitar els

més elementals fonaments de la nostra democràcia. Es pretén, per la porta del darrere, i esquivant el recorregut habitual, saltar-se la cua per aconseguir privilegis per a uns quants. Em sembla una presa de pèl tan gran a la ciutadania, que això s'ha de dir, i canviar-ho.

Que potser no tenim problemes més greus en aquest país per prioritzar en comptes de perdre el temps –i les energies– per accontentar uns quants nacionalistes? A mi em preocupa el que importa els ciutadans corrents, les pujades de les cotitzacions, la taxa d'atur galopant, que siguem el país amb més taxa d'atur juvenil d'Europa, que el deute públic estigui disparat, un deute que han de pagar els nostres fills i els nostres nets. Quina herència!

Em preocupa que els empresaris ho tinguin molt més difícil per contractar algú. Em preocupa que hi hagi tanta gent dependent d'un ingrés

mínim de l'Estat. Em preocupa que el legislatiu no faci res per combatre les okupacions i per protegir més eficaçment la propietat privada. Em preocupa que els delinqüents entrin per una porta i surtin per una altra amb absoluta impunitat. Jo no he entrat en política per veure com es reparteixen butaques i privilegis mentre la gent ho està passant realment malament, mentre la gent ha de decidir entre omplir la nevera o posar la calefacció, mentre negocis i empreses abaixen la persiana per no tornar a apujar-la.

Això és el que està passant al carrer, en el dia a dia, mentre uns quants "oprimitos", els polítics separatistes, que són els que més cobren de tot l'Estat, poden portar una vida perfectament còmoda, sense cap tipus de problemes. Siguem assenyats, el pencaire, el que matina cada matí per mantenir la seua família, el que té por de perdre la seua feina, el que no pot portar

els fills a un col·legi perquè estudiï en castellà, a aquesta gent no li solucionarà la vida la derogació del delictes de sedició ni la modificació del delictes de malversació. Avui, això; demà, amnistia i referèndum. Soc de l'opinió que cal recuperar competències. Recuperar el paper de l'Estat, desaparegut de Catalunya.

No som els únics que volem un país en el qual tots ens sentim iguals i tinguem els mateixos drets i les mateixes oportunitats. I que no tingui més privilegis un ciutadà per viure en un lloc o en un altre.

El que representa Ciutadans no ho representa cap partit polític a Espanya. Primer, per la defensa de les idees lliures i liberals. Segon, perquè proposem les reformes necessàries i grans consensos d'Estat en temes capitals, com la sanitat i l'educació.

Som conscients que molestem, i molt, però continuarem molestant perquè estem farts dels que porten quaranta anys repartint-se el país i privilegiant uns quants, passant –que també és gerundi– de l'interès general.